

Élménybeszámoló

Korábbi években sok jó tapasztalatot hallottam a külföldön töltött gyakorlatokkal kapcsolatban, és sokáig az is volt a tervem, hogy a hatodév egy részét külföldön teljesítsem. Ettől a tervemtől majdnem eltántorítottak az olyan gondolatok, mint például a klasszikus: „Úgy sem kapok majd helyet.” vagy a szintén gyakori „Túl sok macera/Túl sok pénz” párosítás. Ha nem jelentkeztem volna az Erasmus program által felkínált lehetőségre, örökké bántam volna.

Eszék egy 100.000 fős kisváros, mely méretéhez képest a jelentős méretű egyetem számtalan szakjának köszönhetően rengeteg programlehetőséget és pezsgő éjszakai életet kínál. Itt töltöttem 10 hét gyakorlatot a városi kórházban (5 hét szüléset-nőgyógyászat, 5 hét sebészet-traumatológia). Eszék egy hosszú város, ami azt jelenti, hogy a fő közlekedését két párhuzamos villamosvonal adja, ezekkel könnyedén el lehet jutni a város bármelyik fontosabb részére, reggelente én is az egyik villamossal jártam a kórházba. A tömegközlekedésre a havi bérlet elég olcsónak mondható (82 kuna), megszerzése a következő képpen zajlik: az első héten a helyi erasmus irodában kell jelentkezni, ahol pár formanyomtatvány aláírása után mehetünk a rendőrségre, ahol a helyi albérletünk tulajával bejelenthetjük magunkat ideiglenes tartózkodónak, amiről az igazolással az önkormányzatnál kérhetünk személyazonosító számot, amit az egyetemnek bemutatva kaphatunk egy hallgatói igazolást, amit egy igazolványfényképpel és egy helyben kitöltött nyomtatvánnyal ha leadunk a tömegközlekedés irodájában, már meg is kapjuk a kártyánkat. Ez a megközelítőleg egy hetes folyamat remek alkalom arra, hogy szoros barátságokat építsünk ki a helyi Erasmus önkéntesekkel, akik tolmácsolása nélkül horvát nyelvtudás híján nem boldogultam volna.

A helyi kollégiumok túltelítettsége miatt a szállásom egy családi házban volt 10 másik diákkal. Ezt én egyáltalán nem bántam, kétszemélyes szobában kb. 25.000 Ft-nak megegyező kunáért laktam, ami még itthon sem lett volna rossz, és emellett egy egész interkontinentális pótcsaládot is kaptam. Mindannyian akik együtt laktunk különböző országokból érkezünk, különböző karokra/gyakorlatra jártunk, és nagyon jól kijöttünk. Mivel Eszék megközelítőleg 100km-re van Pécstől, így én autóval érkeztem, ami remek utazási lehetőségeket teremtett. Kint tartózkodásom alatt csak egy hétvégét töltöttem ténylegesen Eszéken, a többi hétvége során bejártam Horvátországot, Bosznia-Hercegovinát, Szerbiát, valamint Budapesten is tartottam idegenvezetést barátaimnak (és így szerzett tapasztalatból mondom, hogy aki mexikói, argentin és török utasokkal kel át a határon az jelentős várakozási időre számítsen). Az Erasmus+ ösztöndíj által biztosított költőpénz még az utazásokkal együtt is fedezte a kiadásaim nagyrészét.

A gyakorlatokat nagyon élveztem. Nőgyógyászatban a mentorom egy fiatal szakorvos volt, aki végig maga mellett tartott és egész nap magyarázott és oktatott. Neki köszönhetően számtalan szülést, császármetszést, nőgyógyászati műtétet és vizsgálatot láttam, csináltam vagy asszisztáltam. A helyi kórház összes műtője a nőgyógyászatban kívül egy blokkban található, így a sebészet gyakorlatom alatt lehetőségem volt a szívsebészetől az általános sebészetben keresztül a traumatológiáig bezárólag mindenféle beavatkozást látni és asszisztálni. A dolgozók (mind az orvosok mind az egyéb személyzet) nagyon rendes és segítőkész volt, minden kérdésemre válaszoltak és bár kötelezővé nem tettek számomra semmit, de ha csak egy picit is leültem pihenni máris megjelent valaki, hogy felajánljon lehetőségeket, amikben részt vehetek.

A kórház egyetlen negatívuma az étkezde volt, ahol minden nap két menüből lehetett választani (az egyik menü mindig káposzta volt valami oknál fogva). Sajnos a választási lehetőségek sem kiírva, sem

látható helyre előrakva nem voltak, valamint ez volt az egyetlen része a kórháznak, ahol a dolgozók nem beszéltek angolul. Ennek eredményeként mindennap, amikor megjelentem, és angolul érdeklődtem a menük iránt egy nagy mosollyal a káposztás menüt tették elém. Mindenkinek ajánlom a „Nema kupus!” kifejezés memorizálását (semmi káposztát!), mely az esetek felében a finomabb ételt eredményezi.

A gyakorlatom alatt rengeteg élménnyel, baráttal és hasznos tudással gazdagodtam, egyetlen rossz emlékem sincs. Akinek lehetősége van, az mindenképp menjen és éljen a külföldi gyakorlatok által felkínált lehetőségekkel és kalandokkal!

